

(2004/C 65 E/106)

ΓΡΑΠΤΗ ΕΡΩΤΗΣΗ E-1828/03**υποβολή: Stavros Xarchakos (PPE-DE) προς την Επιτροπή**

(2 Ιουνίου 2003)

Θέμα: Εκκρεμούντα πρόστιμα και προσφυγές στο Δ.Ε.Κ. κατά της Ελλάδας

Μπορεί να με ενημερώσει η Επιτροπή σε πόσες και ποιές περιπτώσεις η Ελλάδα έχει καταδικαστεί σε πρόστιμα από το Δικαστήριο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (Δ.Ε.Κ.) από το 1994 και μέχρι σήμερα; Ποιό είναι το συνολικό ποσό των προστίμων που επιβλήθηκαν στην Ελλάδα; Πόσα από αυτά τα πρόστιμα δεν κατέβαλε ακόμη η Ελλάδα; Σε πόσες και ποιές περιπτώσεις εκκρεμεί η παραπομπή της Ελλάδας στο Δ.Ε.Κ. και ποιό είναι το χρονοδιάγραμμα αυτών των παραπομπών;

Απάντηση του κ. Prodi εξ ονόματος της Επιτροπής

(16 Ιουλίου 2003)

Η Ελλάδα καταδικάστηκε μία μόνο φορά από το Δικαστήριο δυνάμει του άρθρου 228 της Συνθήκης ΕΚ, στην υπόθεση C-387/97 που αφορούσε την ανεξέλεγκτη διάθεση των αποβλήτων στην περιοχή των Χανίων (Κρήτη) καθώς και την έλλειψη σχεδίων διάθεσης των στερεών αποβλήτων και προγραμμάτων διάθεσης των τοξικών και επικίνδυνων αποβλήτων. Με απόφαση της 4ης Ιουλίου 2000 (απόφαση εκδοθείσα δυνάμει του άρθρου 228 της Συνθήκης ΕΚ), η Ελλάδα καταδικάστηκε να καταβάλει χρηματική ποινή 20 000 ευρώ ημερησίως, για κάθε ημέρα καθυστέρησης στην εκτέλεση των απαραίτητων μέτρων για τη συμμόρφωσή της προς την απόφαση της 7ης Απριλίου 1992, Επιτροπή κατά Ελλάδας (υπόθεση C-45/91, εκδοθείσα δυνάμει του άρθρου 226 της Συνθήκης ΕΚ). Μέχρι τη στιγμή της πραγματικής συμμόρφωσής της προς τη δεύτερη απόφαση, η Ελλάδα κλήθηκε να καταβάλει την ημερησία χρηματική ποινή των 20 000 ευρώ για την περίοδο από 4ης Ιουλίου 2000 έως 26ης Φεβρουαρίου 2001 (ημερομηνία κατά την οποία η Ελλάδα συμμορφώθηκε προς την απόφαση), συνολικού ύψους 5 400 000 ευρώ, ποσό το οποίο καταβλήθηκε από τις ελληνικές αρχές εντός των προθεσμιών.

Η Επιτροπή άσκησε επίσης προσφυγή στο Δικαστήριο κατά της Ελλάδας δυνάμει του άρθρου 228 της Συνθήκης ΕΚ στην υπόθεση σχετικά με μη εκτέλεση της απόφασης του Δικαστηρίου της 23ης Μαρτίου 1995⁽¹⁾. Η προσφυγή κατατέθηκε στο Δικαστήριο στις 27 Μαΐου 1998 με τον αριθμό C-197/98. Μετά την μεταφορά της προαναφερθείσας οδηγίας στο εθνικό δίκαιο με το Προεδρικό Διάταγμα της 23ης Ιουνίου 2000, η Επιτροπή στις 3 Αυγούστου 2000 παραιτήθηκε από την προσφυγή της και η υπόθεση αποτέλεσε το αντικείμενο διαταγής διαγραφής.

Σε τρεις άλλες υποθέσεις, η Επιτροπή είχε αποφασίσει να προσφύγει στο Δικαστήριο δυνάμει του άρθρου 228 της Συνθήκης ΕΚ αλλά, δεδομένου ότι το κράτος μέλος συμμορφώθηκε προς τις αποφάσεις του Δικαστηρίου, οι υποθέσεις αρχαιοδετήθηκαν πριν από την κατάθεση των προσφυγών στο Δικαστήριο.

Επρόκειτο για μη εκτέλεση των αποφάσεων που είχαν εκδοθεί αντίστοιχα στις ακόλουθες υποθέσεις:

- C-328/90 (απαίτηση ιθαγένειας για την ίδρυση ιδιωτικών σχολών),
- C-290/94 (πρόσβαση στις θέσεις εργασίας του δημόσιου τομέα, διάκριση λόγω ιθαγενείας),
- C-311/95 (μη κοινοποίηση των εθνικών μέτρων εκτέλεσης της οδηγίας 92/50/ΕΟΚ για το συντονισμό των διαδικασιών σύναψης δημόσιων συμβάσεων υπηρεσιών).

Κατά συνέπεια, αυτή τη στιγμή δεν υφίσταται καμία εκκρεμής προσφυγή κατά της Ελλάδας δυνάμει του άρθρου 228 της Συνθήκης ΕΚ.

Όσον αφορά τις προσφυγές κατά της Ελλάδας που εκκρεμούν στο Δικαστήριο βάσει του άρθρου 226 της Συνθήκης ΕΚ, αυτή τη στιγμή ανέρχονται σε 22. Από έξι από αυτές η Επιτροπή παραιτήθηκε και αναμένεται η διαταγή διαγραφής τους. Όσον αφορά τις υπόλοιπες 16, ένας συνοπτικός πίνακας με τον αριθμό της υπόθεσης, τον τίτλο και το διαδικαστικό στάδιο στο οποίο έχει φτάσει η καθεμία από τις προσφυγές αυτές αποστέλλεται απευθείας στο αξιότιμο μέλος καθώς και στη Γενική Γραμματεία του Κοινοβουλίου.

⁽¹⁾ Υπόθεση C-365/93, μη κοινοποίηση των εθνικών μέτρων μεταφοράς, στο εσωτερικό δίκαιο, της οδηγίας 89/48/ΕΟΚ σχετικά με ένα γενικό σύστημα αναγνώρισης των διπλωμάτων τριτοβάθμιας εκπαίδευσης που πιστοποιούν επαγγελματική εκπαίδευση ελάχιστης διάρκειας τριών ετών.